

gjældende Udgifters Regelmæssighed, men naar man spørger, om man fra den anden Side er enig deri, viser det sig, nei, disse Ord have i Virkeligheden en langt videre gaaende Betydning, de henvise ikke blot til Udgifternes Regelmæssighed, nei, der ligger et helt Overslag skjult i Ordene: efter de hidtil gjældende Regler. Det ser man af Udtalelserne f. Ex. i Folkethingstidenden Sp. 1019, at der deri skal søges et Overslag. Jeg tilstaar nu, at mit Begreb om et Overslag ikke paa nogen Maade kan bringes i Harmoni dermed, thi i mit Begreb om et Overslag ligger der en Henvisning til, hvilke og hvor mange osv., saaledes at man ser Beløbene fra begge Sider, men jeg kan ikke se, at der i Henvisningen: efter de hidtil gjældende Regler paa nogen Maade ligger et Overslag, og naar man saa spørger, hvilket Overslag det skal være, ja, saa indrømmer Taleren, at der er delte Meninger om, hvor vidt det gjælder Overslaget for det gamle Aar eller det kommende Aar, derom kan der for saa vidt strides, naar man vil strides derom, men der er henvist til et Overslag, og for saa vidt har man Ret til at sige, at der i Henhold til den midlertidige Finantslov regjeres efter et Overslag. Naar man saa spørger: ja, da der altsaa er Tvivl, forskjellige Meninger, hvilken Mening har man da indenfor den ærede Opposition, ja, saa faae vi det Svar: det gjældende Finantslovsbudget med de Indskrænkninger, som Texten bestemmer, det vil altsaa sige forrige Aars Finantslov. Men det er jo en Forstaaelse, som jeg paastaar, at vi ikke paa nogen Maade have kunnet eller villet være med til. Naar det virkelig var Meningen, at det forrige Aars Finantslov skulde være Normen, saa spørger jeg: hvorfor har da Loven saa ikke simpelthen sagt det, hvorfor har den i Stedet for at henvise til, at Regjeringen kunde afholde de nødvendige løbende Udgifter efter forrige Aars Finantslov, sagt noget ganske Andet, nemlig efter de hidtil gjældende Regler. Jeg paastaar, at hvis den ikke har henvist til Finantsloven, er det vel, fordi den ikke har villet henvise til den, og naar den har brugt Ord, der maa forstås ganske anderledes end som identiske med forrige Aars Finantslov, er det vel ogsaa, fordi den har villet opstille andre Normer, og jeg finder en Begrundelse derfor i den Maade, hvorpaa disse Ord fra først af ere blevne til. Jeg skal minde om, at de fremkom i 1850, da der ikke fandtes Noget, der hed Finantslov, det var de fra Gnevældens Tid opstillede Regler for Udgifternes Afholdelse, man henviste til. Man kunde indvende derimod: ja, men saa kunde man have forandret Udtrykkene den

Gang, da vi fik Finantslove, da var der en Finantslov at henvise til. Jeg siger: ja, men det har man netop ikke gjort, og have de ikke fra først af kunnet betyde en Henvisning til forrige Aars Finantslov, vil jeg spørge: hvor naar er da denne Betydning bleven lagt ind deri? Jeg veed ingenstunde, at man har forhandlet og besluttet, at nu skulde disse Ord have en anden Betydning end den, man tidligere har lagt ind deri, jeg veed ikke, at denne Betydning nogenstunde er bleven vedtagen og stadfæstet. Nu skulde da Ordene: efter de hidtil gjældende Regler betyde noget Andet, end de fra først af have betydet, nu skulle de betyde forrige Aars Finantslov. Og naar man nu spørger, hvorfor har da Loven ikke henvist til forrige Aars Finantslov, vil jeg sige: af den gode Grund, at det i og for sig er umuligt at regjere efter det foregaaende Aars Finantslov, Ja, de, der ville standse hele Udviklingen, og som sige: nu staa vi stille, indtil vor Villie sker, saa længe er der Stillehed og Død over Landet, ja, de kunne naturligtvis blive staaende derved, men vi Andre, vi, som erkjende Virkeligheden og dens Krav, vi kunne sandelig ikke blive staaende derved, thi det viser sig, at Dieblirket paa alle Omraader gjør sine Krav gjældende, der vil stadig blive opstaa nye Fordringer, der vil stadig blive Spørgsmaal om nye Udgifter, og disse Krav maa imødekømmes saa vist, som der er Noget til, der hedder Virkelighed, der ikke lader sig styde til Side. Og naar man nu spørger: hvor vidt er da denne Opfattelse i Overensstemmelse med Grundloven, vil jeg sige: det er netop ogsaa den samme Betragtning, som Grundloven gaar ud fra. Hvorfor har den forestrevet disse regelmæssige tilbagevendende Finantslove, hvorfor har den ikke nøiedes med at sige: Nu lave vi et Budget en Gang i Aar og Na, og saa leve vi paa det? Nei, det har den forestrevet, fordi den netop har erkjendt, at den ordentlige, regelmæssige Statshusholdning kræver en regelmæssig Opjørelse af Indtægter og Udgifter, fordi netop kun paa den Maade kan man holde Samfundsforhøningen i Overensstemmelse med de veksende Tidens Krav. Derfor kræver den et Finantslovsforslag forelagt, og naar man altsaa skal holde sig saa nær til Grundloven som muligt, er det Finantslovsforslaget for det kommende Aar, der maa lægges til Grund for Udgifternes Afholdelse. Hvad Hjemmel har man for at tillægge Finantsloven for det forsvundne Aar nogenformelt retlig Betydning for Fremtiden? Nei, det som for Fremtiden maa tages som Udgangspunkt og Grundlag, er